

BÀI HỌC 4

BÍ QUYẾT CHO SỰ HIỆP MỘT

CÂU GỐC: *“Khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước lòng nhơn từ Ngài – để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn – hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất” (Ê-phê-sô 1:9, 10).*

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ê-phê-sô 1:3-14; Ga-la-ti 4:7; Ê-phê-sô 2:11-22; 4:1-6, 11; Ma-thi-ơ 20:25-28; Ê-phê-sô 5:15-6:9.

Ê-phê-sô là một trung tâm thương mại lớn và có ảnh hưởng ở Tiểu Á. Hội thánh này gồm có người Do Thái, dân Ngoại, và dân chúng trong mọi tầng lớp xã hội. Có số thành viên đa dạng như vậy có thể dễ bị xung đột như thế giới mà họ sống; nghĩa là, nếu hội thánh không phải vì Đấng Christ và sự hiệp một mà họ có ở trong Ngài như là các bộ phận của thân thể Đấng Christ. Như vậy, mối quan tâm của Phao-lô về sự hiệp một giữa những người theo Đấng Christ là chủ đề chính của thư gửi cho người Ê-phê-sô.

Khái niệm hiệp một của Phao-lô có hai chiều: hiệp một trong hội thánh, nơi người Do Thái và người Ngoại được kết hợp với nhau trong thân thể Đấng Christ; và sự hiệp một trong vũ trụ, trong đó mọi sự trên trời và dưới đất đều thấy sự hiệp một tối cao của họ trong Đấng Christ.

Nguồn của sự hiệp một này là Đấng Christ. Phao-lô diễn tả “trong Đấng Christ” hay “với Đấng Christ” được dùng nhiều lần trong thư này để cho thấy những gì Chúa đã làm cho chúng ta và cho vũ trụ qua đời sống, sự chết và sự phục sinh của Đức Chúa Giê-su Christ. Mục đích tối cao của Đức Chúa Trời trong chương trình cứu rỗi là hiệp nhất mọi sự qua Đấng Christ. Sự hiệp nhất này sẽ chỉ được thể hiện hoàn toàn vào thời kỳ cuối cùng.

1. NHỮNG ƠN PHƯỚC TRONG Đấng CHRIST

Đọc Ê-phê-sô 1:3-14. Theo Phao-lô, chúng ta đã được ban cho điều gì trong Đấng Christ?

Những người theo Đức Chúa Giê-su có nhiều điều để ca ngợi Ngài. Trong Đấng Christ, Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta làm con trai, con gái và đại diện cho Ngài trên thế giới. Phao-lô dùng nhiều hình ảnh để miêu tả mối quan hệ mới của chúng ta với Đức Chúa Trời trong Đấng Christ. Trong những hình ảnh này, hình ảnh của sự làm con nuôi được đề cập đến như chủ đề duy nhất của bài học này. Trong Đấng Christ, chúng ta đã được nhận làm con nuôi và chúng ta thuộc về gia đình của Chúa. Hình ảnh gia đình này cũng liên quan đến giao ước của Ngài với dân Y-sơ-ra-ên. Trong thư của Phao-lô, những người Ngoại chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si cũng là con của Chúa, được thừa kế những lời hứa với Y-sơ-ra-ên (Rô-ma 8:17; Ga-la-ti 4:7). Phúc lợi của mối liên hệ này với Đấng Christ, để được ở trong Đấng Christ, là điều cần bản cho tất cả sự hiệp một. Đoạn này cũng cho chúng ta biết rằng ước muốn của Đức Chúa Trời là đoàn tụ toàn thể nhân loại trong Đấng Christ. Và, trong gia đình của Chúa, biết Đức Chúa Giê-su không đem lại bất cứ địa vị đặc biệt nào: tất cả chúng ta đều là con của Chúa, được yêu thương và quý mến.

Trong đoạn này, một số người lầm lẫn khi đọc về sự tiền định (Ê-phê-sô 1:5, 11). Lời hứa Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta để được sự cứu rỗi dường như ngụ ý rằng Ngài đã chọn một số người để bị hư mất. Nhưng đó không phải là giáo lý của Kinh Thánh. Thay vào đó, Ngài đã chuẩn bị chương trình cứu rỗi trước khi đặt nền tảng của thế giới để tất cả mọi người đều được cứu. “Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời” (Giăng 3:16; xem 1 Ti-mô-thê 2:6; 2 Phi-e-rơ 3:9). Đức Chúa Trời biết trước ai sẽ chấp nhận sự cứu rỗi của Ngài, nhưng điều đó không giống như định trước số phận của một người. Sự cứu rỗi được ban cho toàn thể nhân loại vì những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta. Câu hỏi đặt ra là: Chúng ta đã đáp lại sự ban cho này thế nào? Đức Chúa Trời không dùng sự ép buộc để cứu bất cứ ai.

“Trong hội đồng của thiên đàng, có những điều được ban cho loài người, mặc dù họ tội lỗi, nhưng không bị hư mất vì sự bất tuân của họ, nhưng nhờ đức tin nơi Đấng Christ là Đấng Thay thế và sự bảo đảm, họ có thể trở thành người được lựa chọn của Chúa, được định trước để làm con nuôi trong Đấng Christ theo ý muốn tốt lành của Ngài. Đức Chúa Trời muốn mọi người được cứu; vì có nhiều điều đã được lập ra, khi ban Con duy nhất của Ngài để trả tiền chuộc cho loài người. Những người bị hư mất sẽ bị hư mất vì họ từ chối không muốn làm con của Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-su Christ.” – Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 1114.

2. PHÁ ĐỔ BỨC TƯỜNG

Những sự chia rẽ sâu xa nhất giữa con người là do sự khác biệt về quốc gia, chủng tộc và tôn giáo. Trong nhiều xã hội, thể căn cước liệt kê chúng tộc hay tôn giáo, và những khác biệt này thường liên quan đến những đặc quyền hoặc những hạn chế mà người ta phải sống hằng ngày. Khi chiến tranh hoặc xung đột xảy ra, những dấu nhận diện và khác biệt thường trở thành động lực cho sự đàn áp và bạo lực.

Trong Ê-phê-sô 2:11-22, Phao-lô cho thấy một cách tốt hơn cho cộng đồng Cơ Đốc. Sự hiệp một của chúng ta trong Đấng Christ ảnh hưởng thế nào đến sự khác biệt của chúng ta? Điều gì đã bị đánh đổ bởi sự chết của Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá?

Phao-lô kêu gọi người Ê-phê-sô nhớ lại cuộc đời họ trước khi nhận được ân điển của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ. Sự khác biệt về chủng tộc, văn hoá và tôn giáo tạo ra sự thù hận và xung đột giữa các nhóm người. Nhưng tin mừng là, trong Đấng Christ, tất cả chúng ta đều là một dân có chung Đấng Cứu Thế và Chúa. Tất cả chúng ta thuộc về dân của Đức Chúa Trời. “Nhưng trong Đức Chúa Jêsus Christ, anh em là kẻ ngày trước cách xa, hiện nay đã nhờ huyết Đấng Christ mà được gần gũi” (Ê-phê-sô 2:13).

Ngôi đền thờ cổ ở Giê-ru-sa-lem có một bức tường ngăn cách để phân biệt các phần của ngôi đền chỉ được dành riêng cho người Do Thái. Bức tường này có một dòng chữ cấm người nước ngoài đi xa hơn, nếu vi phạm thì phải chết. Chính điều lệ này mà Phao-lô đã bị buộc tội là vi phạm khi ông vào đền thờ sau chuyến đi truyền giáo của mình. Khi bị bắt, Phao-lô bị buộc tội là đã đưa Trô-phim, người Ê-phê-sô vào đền thờ trong khu của người Do Thái (Công vụ 21:29). Trong thư này, Phao-lô lý luận rằng Đấng Christ là “sự hòa hiệp của chúng ta; Ngài đã hiệp cả hai lại làm một, phá đổ bức tường ngăn cách” (Ê-phê-sô 2:14).

Trong Đấng Christ, các tín đồ là con cháu của Áp-ra-ham và nhận phép cắt bì trong lòng. Sự cắt bì thể xác mà Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ra-ham chỉ về sự cắt bì thiêng liêng mà các tín đồ sẽ nhận được trong Đấng Christ (xem Phục truyền 10:16). “Anh em cũng chịu cắt bì trong Ngài, không phải phép cắt bì bởi tay người ta làm ra, nhưng là phép cắt bì của Đấng Christ” (Cô-lô-se 2:11).

Đọc lại Ê-phê-sô 2:11-22. Bằng những cách nào chúng ta thấy trong hội thánh của chúng ta điều mà Phao-lô đã viết ở đây? Những thách thức nào vẫn còn tồn tại?

3. HIỆP MỘT TRONG MỘT THÂN THỂ

Phao-lô rất thực tế trong những lời khuyên đối với người Ê-phê-sô. Sự đoàn kết giữa người Do Thái và người Ngoại, giữa những người có nguồn gốc văn hoá và chủng tộc khác nhau, không phải là huyền thoại hoặc đơn giản là lý thuyết; đó là một thực tế đòi hỏi chúng ta phải “xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em” (Ê-phê-sô 4:1).

Theo Ê-phê-sô 4:1-3, bằng cách nào Cơ Đốc nhân phải bước đi xứng đáng với lời kêu gọi của họ trong Đấng Christ?

Kết quả thực tế của những đặc tính và ân điển này trong cuộc đời Cơ Đốc nhân giúp “dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh” (Ê-phê-sô 4:3). Tất cả những đặc tính này bắt nguồn từ tình yêu (1 Cô-rinh-tô 13:1-7). Việc thực hành tích cực của tình yêu giữ gìn mối quan hệ giữa anh chị em và khuyến khích sự hòa bình và đoàn kết trong cộng đồng Cơ Đốc nhân và xa hơn nữa. Sự hiệp một trong hội thánh biểu lộ tình yêu của Chúa theo những cách độc đáo mà người khác có thể thấy. Hội thánh được kêu gọi để trở thành một nhân chứng như vậy, đặc biệt trong thời điểm có sự xung đột, chia rẽ và chiến tranh.

Đọc Ê-phê-sô 4:4-6. Có chủ đề quan trọng nào trong ba câu này?

Trong những câu đầu tiên của chương này, Phao-lô bày tỏ sự quan tâm sâu xa đến sự hiệp một của hội thánh. Ông bắt đầu với một lời khuyên về sự hiệp một (Ê-phê-sô 4:1-3) và đi kèm với một danh sách bảy yếu tố kết hợp các tín đồ (Ê-phê-sô 4:4-6). Sự hiệp một là điều mà các tín đồ đã có (Ê-phê-sô 4:4-6), cần phải làm và duy trì liên tục (Ê-phê-sô 4:1-3), đó là mục tiêu tương lai mà chúng ta phải cố gắng đạt tới (Ê-phê-sô 4:13).

“Sứ đồ khuyên các anh em phải bày tỏ trong cuộc đời họ sức mạnh của lẽ thật mà ông đã trình bày cho họ. Nhờ sự nhu mì, hiền lành, nhẫn nại và tình thương, họ đã bày tỏ bản tính của Đấng Christ và những ơn phước của sự cứu rỗi Ngài. Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, một Chúa, và một đức tin. Là các thành viên của thân thể Đấng Christ, tất cả các tín đồ đều có cùng tinh thần và hy vọng giống nhau. Sự chia rẽ trong hội thánh đem lại sự sỉ nhục cho tôn giáo của Đấng Christ trước thế giới và cho kẻ thù của lẽ thật cơ hội để xác nhận hành động của họ. Những hướng dẫn của Phao-lô không phải chỉ được viết cho hội thánh trong thời của ông. Chúa muốn những lời khuyên này nên được truyền xuống cho chúng ta. Chúng ta đang làm gì để duy trì sự hiệp một trong các liên kết hòa bình?” – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 5, tr. 239.

Bạn có thể có những lựa chọn nào ngay bây giờ để chắc chắn rằng bạn bước đi “xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi”?

4. CÁC NHÀ LÃNH ĐẠO HỘI THÁNH VÀ SỰ HIỆP MỘT

“Nhưng, đã được ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta, theo lượng sự ban cho của Đấng Christ” (Ê-phê-sô 4:7). Trong khi sự cứu rỗi là một món quà cho tất cả những người chấp nhận, một số ơn thiêng liêng được ban cho một số người với một mục đích đặc biệt.

Đọc Ê-phê-sô 4:11. Ôn lãnh đạo nào mà Chúa ban cho Hội thánh?

Theo Ê-phê-sô 4:12, mục đích của Đức Chúa Trời trong việc ban những ơn lãnh đạo đặc biệt cho hội thánh là gì? Làm thế nào để những ơn này liên quan với nhau?

Tất cả các Cơ Đốc nhân đều là những người thừa hành và tôi tớ của Đức Chúa Trời và phúc âm. Mạng lệnh của Đấng Christ trong Ma-thi-ơ 28:19, 20 được ban cho mọi Cơ Đốc nhân để đi, làm cho tất cả các quốc gia thành môn đồ, để làm phép báp-têm, và dạy dỗ. Công việc của chức vụ không chỉ được trao cho một số nhỏ có đặc quyền, chẳng hạn như mục sư hoặc các giảng sư, nhưng cho tất cả những ai mang danh Đấng Christ. Không ai có thể nói được miễn khỏi công việc truyền bá phúc âm, và không nhà lãnh đạo nào của hội thánh có thể tuyên bố có độc quyền trong chức vụ. Các ơn thiêng liêng của sự lãnh đạo là để xây dựng hội thánh. Các nhà lãnh đạo hội thánh cần nuôi dưỡng, thúc đẩy và khuyến khích sự hiệp một.

Phao-lô liệt kê danh sách những ơn lãnh đạo cho thấy rằng những vai trò này cũng là để trang bị cho dân Chúa để làm việc với những người bị lạc mất. Đó là trách nhiệm của một số người được kêu gọi trong hội thánh để giúp đỡ người khác hoàn thành chức vụ và hầu việc Đấng Christ, và gây dựng thân thể của Đấng Christ, “cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhơn, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ” (Ê-phê-sô 4:13). gương lãnh đạo của Đức Chúa Giê-su phải hướng dẫn cách chúng ta làm chức vụ. Đức Chúa Giê-su đến để phục vụ chứ không phải để được phục vụ (Ma-thi-ơ 20:25-28); chúng ta phải đi và làm như vậy.

Con người có khuynh hướng mạnh mẽ là muốn độc lập và không chịu trách nhiệm với bất cứ ai. Đặc biệt là trong xã hội Tây phương, đang bị tai hại vì khuynh hướng này. Phao-lô nhắc nhở chúng ta rằng không một Cơ Đốc nhân nào trong thế giới này đứng một mình và chúng ta thành lập một cộng đồng đức tin với các nhà lãnh đạo tinh thần để khuyến khích lẫn nhau trong cuộc hành trình chung của chúng ta. Tất cả chúng ta là một phần của thân thể Đấng Christ.

Bạn có những ơn thiêng liêng nào, và bạn dùng ơn này thế nào cho sự hiệp một của hội thánh bạn?

5. SỰ TƯƠNG GIAO CỦA CON NGƯỜI TRONG ĐẲNG CHRIST

Cơ Đốc giáo là một tôn giáo của các sự tương giao: tương giao với Đức Chúa Trời và với nhau. Thật không có ý nghĩa để nói rằng có một sự tương giao sâu xa với Chúa mà sự tương giao đó không ảnh hưởng đến sự quan hệ với người khác. Cơ Đốc giáo không thể sống trong khoảng trống rỗng. Các nguyên tắc đoàn kết Phao-lô đã bàn đến trong thư gửi hội thánh Ê-phê-sô cũng được áp dụng trong việc chúng ta liên quan với những người khác.

Đọc Ê-phê-sô 5:15-21. Phao-lô nói gì trong câu 21? Sự tương giao giữa vâng phục và hiệp một là gì?

Lời khuyên của Phao-lô là vâng phục lẫn nhau được liên kết với câu “đầy đầy Đức Thánh Linh” trong Ê-phê-sô 5:18. Một trong những biểu lộ của sự đầy đầy Đức Thánh Linh là sự vâng phục nhau. Điều này nói về thái độ đúng đắn của sự khiêm tốn và quan tâm mà chúng ta nên có đối với người khác. Tất nhiên, đây không phải là một đặc tính tự nhiên nhưng là kết quả của của việc Đức Thánh Linh sống trong lòng chúng ta. Đó là một ơn của cùng một Thánh Linh, là một sợi dây ràng buộc sự hiệp một trong Đấng Christ. Nhìn từ quan điểm này, sự vâng phục là một phẩm chất nội tâm bày tỏ sự tôn kính của chúng ta đối với Đấng Christ và sự hy sinh của Ngài cho chúng ta.

Đọc Ê-phê-sô 5:22-6:9. Sự vâng phục lẫn nhau ở trong gia đình và nơi làm việc của tín đồ Đấng Christ có ảnh hưởng gì đến sự tương giao của con người?

Ở một mức độ nào đó, sự hiệp một trong hội thánh phụ thuộc vào sự hiệp một trong gia đình. Phao-lô nhấn mạnh rằng sự hiệp một, tình yêu và sự tôn trọng nên tồn tại giữa vợ chồng giống như tình yêu của Đấng Christ đối với hội thánh, một tình yêu tự hiến. Như vậy, sự tôn trọng [giống như Đấng Christ] trong gia đình cũng như trong hội thánh là sự đòi hỏi của vợ chồng và các thành viên hội thánh. Đặc tính giống như Đấng Christ cũng được biểu lộ trong các mối tương giao giữa con cái và cha mẹ, giữa nhân viên và chủ nhân. Sự hòa hợp và hòa bình nên tràn ngập gia đình cũng nên tràn ngập trong đời sống của hội thánh chúng ta.

Những nguyên tắc nào bạn có thể học được từ các câu cho ngày hôm nay có thể giúp bạn hiểu rõ hơn về cách bạn hành động (tùy thuộc vào hoàn cảnh của bạn) đối với thành viên trong gia đình hoặc đồng nghiệp?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Ellen G. White, “The Spirit of Unity,” tr. 179–188, trong *Testimonies for the Church*, quyển 9.

Đấng Christ công nhận không có sự khác biệt về quốc tịch, cấp bậc hay tín điều. Các thầy thông giáo và người Pha-ri-si muốn tất cả các ơn của thiên đàng chỉ dành cho địa phương và quốc gia họ và loại trừ phần còn lại của gia đình Chúa trên thế giới. Nhưng Đấng Christ đến để phá đổ mọi vách ngăn. Ngài đến để bày tỏ rằng món quà của Ngài về lòng thương xót và tình yêu cũng không giới hạn như không khí, ánh sáng, hoặc mưa rào làm tươi mới trái đất.

“Đời sống của Đấng Christ đã thiết lập một tôn giáo mà ở đó không có đẳng cấp, một tôn giáo mà người Do Thái và người Ngoại, tự do và nô lệ, được liên kết trong một tình huynh đệ chung, bình đẳng trước mặt Đức Chúa Trời. Các chính sách không ảnh hưởng gì đến công việc của Ngài. Ngài không phân biệt giữa những người hàng xóm và người lạ, bạn bè và kẻ thù. Điều hấp dẫn lòng Ngài là một linh hồn khát khao nước sự sống.” – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 9, tr. 190, 191.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Suy nghĩ về câu nói này, “Trong đoạn 4 của sách Ê-phê-sô, chương trình của Đức Chúa Trời thật rõ ràng và đơn giản, bày tỏ rằng tất cả các con cái của Ngài đều có thể giữ được lễ thật. Ở đây các phương tiện Ngài đã chỉ định để duy trì sự hiệp một trong hội thánh, để các thành viên có thể biểu lộ cho thế gian một kinh nghiệm tôn giáo lành mạnh, được tuyên bố rõ ràng.” – Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 1117. Những gì trong Ê-phê-sô 4 cho thấy sự hiệp một của hội thánh? Chúng ta có thể làm gì để giúp bảo đảm sự đoàn kết đó?
2. Vì vậy, trọng tâm của vấn đề hiệp một là sự khiêm tốn và sự vâng phục. Không có những đặc điểm này, làm thế nào có sự hiệp một trong hội thánh? Nếu chúng ta tự hào, tin chắc vào quan điểm và địa vị của mình, và không sẵn lòng lắng nghe người khác, thì chúng ta không có cơ hội đoàn kết. Làm thế nào chúng ta có thể học được sự khiêm tốn và sự vâng phục này?
3. Làm sao chúng ta có thể đoàn kết ngay cả khi không phải lúc nào chúng ta cũng đồng ý về mọi thứ?

TÓM TẮT: Trong thư gửi hội thánh Ê-phê-sô, Phao-lô đưa ra nhiều lời khuyên về việc Cơ Đốc nhân “trong Đấng Christ”. Sự cứu rỗi trong Đức Chúa Giê-su biến đổi cuộc đời của chúng ta một cách thực tế. Tất cả các mối tương giao giữa con người, kể cả sự tương giao giữa anh chị em trong hội thánh, được biến đổi bởi quyền năng của Đấng Christ trong đời sống của chúng ta. Và sự biến đổi này rất quan trọng để chúng ta có sự đoàn kết.